

§. 21.

Pokud to jest možné a dle poměrů místních též potřebné, mají se při vypuknutí ohně do sousedních obcí vyslati poslové na koních.

V příčině propůjčení koní jest se řídit dle §. 15.

Oddíl třetí.

O zásobování vody.

§. 22.

Není-li k hašení dosti vody v nádržích přirozených, má o vodu takto se býti postaráno, aby v každé osadě byla alespoň jedna výdatná studně veřejná. Ve větších osadách zříditi se má několik podobných studní.

V městech pokud jen možné jest se postarati o zřízení řádných vodovodů, veřejných kašen aneb výtoků.

§. 23.

Kde pro poměry místní nedají se zříditi studně, at se zřídí cisterny neb brodidla. Ty pak každoročně alespoň budtež cíděny.

§. 24.

Při povolování staveb dbáti se má na to, aby, kdekoli to jen možno, při všech bydlecích a veřejných budovách, též při chlévech a při závodech živnostenských a továrnických zřizovaly se studně v potřebném počtu a způsobu. Studně ty zřízeny budtež takto, aby při ohni byly přístupny.

§. 25.

Na půdách domů mají po hotově býti kádě vodou naplněné a příkrývkami opatřené. Kolik a jak velkých kádí dle rozsáhlosti budov má býti, ustanovuje představený obce.

§. 26.

Každý jest povinen, k hašení ohně propůjčiti vodu, která se nalezá v jeho domě aneb na jeho pozemku, i může od představeného obce aneb jeho zřízenců přidržán k tomu býti pod uvarováním trestů v §. 62 vytknutých.

Oddíl čtvrtý.

O nářadí hasicím.

§. 27.

V každé osadě uzavřené, která záleží alespoň ze sta domů, musí po hotově býti řádná stříkačka vozová s normálními závity šroubovými, opatřená potřebnými